

prima instanță – O. Robu

dosarul nr. 2ra-1541/13

instanța de apel – M. Moraru, B. Bîrcă, N. Traciuc

ÎNCHEIERE

08 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Victor Ciolan

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Companiei de Asigurări „Moldova Astro Vaz” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Victor Ciolan cu privire la încasarea sumei în ordine de regres

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către Victor Ciolan și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 20 iunie 2012, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 17 decembrie 2009, CA „Moldova Astro Vaz” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Ciolan cu privire la încasarea sumei în ordine de regres.

În motivarea acțiunii a indicat că la 21 iunie 2008 între CA „Moldova Astro Vaz” SRL și Irina Ciornea a fost încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto nr. 2002074 cu privire la asigurarea automobilului de model „Volkswagen Beet” cu numărul de înmatriculare CNC 454, prin care a fost asigurată răspunderea civilă a Irinei Ciornea, Vadim Ciornea și Eugen Șevciuc, în baza căruia a fost eliberat certificatul seria BK din 21 iunie 2008. Alte persoane, admise la conducerea autovehiculului, nu au fost indicate în contract.

Menționează că la 12 august 2008, aproximativ la 14:30, pe str. Șciusev. mun. Chișinău, a avut loc un accident rutier, în care a fost implicat automobilul de model „Volkswagen Beet”, cu numărul de înmatriculare CNC 454, condus de către Victor Ciolan, al cărui proprietar este Irina Ciornea și automobilul de model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare CMN 724, condus de către Vitalie Cușnir, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal de constatare a contravenției seria AD nr. 0121595 din 12 august 2008, întocmit de către IPR Chișinău.

Susține că conform procesului-verbal menționat accidentul rutier s-a produs din vina lui Victor Ciolan, care conducea automobilul de model „Volkswagen Beet”, cu numărul de înmatriculare CNC 454, care nu a cedat trecerea autovehiculului de

model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare CMN 724, condus de Vitalie Cușnir, prin ce a încălcat prevederile pct. 40 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 713 din 27 iulie 1999.

Afirmă că în rezultatul accidentului rutier a fost deteriorat automobilul de model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare CMN 724, care aparține ÎM „Euro-Taxi” SRL, volumul prejudiciului, stabilit în baza actului de expertiză tehnică a unității de transport nr. 8167 din 13 august 2008.

Conform actului cu privire la despăgubirile de asigurare nr. 8167/08/08, aprobat la 11 martie 2009 s-a decis de a recunoaște accidentul rutier din 12 august 2008 drept caz asigurat și s-a stabilit suma despăgubirilor de asigurare în mărime de 49622,07 lei, care a fost achitată CIA „Asito” SA în conformitate cu ordinul de plată nr. 2775 din 16 iunie 2009.

Menționează că din prevederile contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto nr. 2002074 din 21 iunie 2008 rezultă că contractul dat a fost încheiat cu indicarea persoanelor admise să utilizeze autovehiculul pentru care se încheie contractul, respectiv consideră că compania dispune de dreptul de a încasa de la pârât suma despăgubirii de asigurare achitată în mărime de 49622,07 lei.

Indică că reclamația nr. 390 din 29 iunie 2009 expediată în adresa pârâtului a fost lăsată fără răspuns.

Solicită încasarea din contul pârâtului a sumei de 49622,07 lei, achitată în calitate de despăgubire de asigurare și cheltuielile de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 martie 2010 a fost admis demersul reprezentantului pârâtului și a fost strămutată pricina conform competenței jurisdicționale la Judecătoria Ciocana mun. Chișinău.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 septembrie 2010 a fost admis demersul reprezentantului pârâtului și a fost atras în calitate de intervenient accesoriu CIA „Asito” SA.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 20 iunie 2012 acțiunea a fost admisă, încasat de la Victor Ciolan în beneficiul CA „Moldova-Astro Vaz” SRL prejudiciul material în mărime de 49622, 07 lei și cheltuielile de judecare în mărime de 1488,66 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2012 a fost respins apelul declarat de către Victor Ciolan și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 martie 2013 Victor Ciolan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea parțială a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că în prima instanță el împreună cu reprezentantul său se prezentau la toate ședințele, unde la ultima ședință a fost depusă o cerere de atragere în calitate de intervenient accesoriu, însă instanța a refuzat admiterea demersului, încheierea dată fiind atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău.

Menționează că ulterior nu a mai fost citat în instanță, iar la 27 iunie 2012 a primit prin poștă hotărârea motivată de la Judecătoria Ciocana asupra litigiului dat.

Indică că deoarece nu a fost citat legal nici el nici reprezentantul său despre examinarea cauzei, i-a fost încălcat dreptul lui la apărare și la un proces echitabil.

Afirmă că responsabili de la CA „Moldova Astro Vaz” SRL l-au asigurat pe el că toate pagubele produse în urma accidentului vor fi acoperite de către compania lor împreună cu Compania la care a fost asigurat automobilul de marcă „Dacia Logan” cu asigurare facultativă CASCO, iar la moment când a fost invitat să participe la constatarea pagubelor nu i s-a comunicat despre acest fapt și el a semnat fără să știe și să înțeleagă faptul că ulterior această sumă va fi cerută de el în ordine de regres.

Susține că practica judiciară demonstrează faptul că în astfel de litigii instanța trebuie să verifice în deplină măsură caracterul defectelor cauzate automobilului reclamantului, veridicitatea actelor prezentate cu privire la costul reparației și cuantumul pagubelor, procentul de uzare a detaliilor și automobilului reclamantului.

La fel a menționat că la 06 decembrie 2010 a fost făcută o interpelare la SRL „Slavdim-Service”, or. Durlăști, str. T. Vladimirescu 65, unde a fost parcat taxiul accidentat, iar apoi unde s-a făcut evaluarea, astfel ca răspuns au fost prezentate două facturi DP nr.417069 din 10 iulie 2008 în sumă de 9400 lei și DP nr. 417071 din 2 septembrie 2008 în valoare de 5500 lei, ce indică că automobilul de model „Dacia Logan”, anterior a mai fost accidentat, iar costul reparației de fapt a fost doar de 5500 lei și nu de 49662,071ei, precum a solicitat intimatul.

Mai indică că nu a fost calculată corect uzura automobilului, după cum prevede Regulamentul cu privire la modul de determinare a uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicul.

Consideră că intimatul poate pretinde doar la suma de 3500 lei pentru lucru și 1760 lei pentru materiale. În total la 5260 lei.

Menționează că nefiind citat legal pentru participarea în instanța de judecată, nu a putut prezenta materialele necesare, care ar dovedi faptul că cheltuielile pentru reparație erau cu mult mai mici, precum nu a avut posibilitate să demonstreze despre starea automobilului la data accidentului și nu a putut solicita o expertiză individuală care să dovedească devizul de cheltuieli la repararea acestui automobil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Victor Ciolan nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Totodată se constată ca lipsită de suport și invocarea recurentului precum că în prima instanță cauza a fost examinată în absența lui și reprezentantului său, astfel fiind încălcat dreptul lui la apărare și la un proces echitabil.

Astfel la caz se constată că atât Victor Ciolan, cât și reprezentantul său Andrei Prodan au participat la ședința primei instanțe din 08 februarie 2011, când a fost emisă încheierea cu privire la respingerea demersului cu privire la atragerea în calitate de intervenient accesoriu ÎM „Euro Taxi”, iar cauza a fost amânată pentru 30 martie 2011, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f. d. 112).

Însăși faptul că ulterior Victor Ciolan a declarat recurs împotriva încheierii nominalizate, nu l-a lipsit pe ultimul de obligațiile sale procedurale de a urmări mersul procesului.

Or, prevederile art. 100 alin. (3) CPC direct statuează că în cazul amânării judecării cauzei, nu este necesară citarea participanților la proces prezenți la ședință. Participanții la proces care au fost citați și nu au participat la ședința de judecată la care a fost amânată judecarea cauzei vor putea invoca lipsa citării ulterioare numai în cazul în care vor demonstra că au fost în imposibilitatea de a cunoaște data judecării cauzei.

Prin prisma normei enunțate, instanța de recurs constată că odată ce recurentul a fost citat în mod legal pentru ședința anterioară din 08 februarie 2012, ultimul nu poate invoca lipsa citării pentru ședințele primei instanțe din 06 decembrie 2011, din 21 februarie 2012, din 11 aprilie 2012 și din 20 iunie 2012, or recurentul nu a demonstrat că a fost în imposibilitatea de a cunoaște despre judecarea cauzei la aceste date.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că atât Victor Ciolan, cât și reprezentantul acestuia, au participat la examinarea ședinței de judecată în instanța de apel, respectiv, bucurându-se de drepturile sale procedurale, ultimii nu au fost lipsiți de posibilitatea de a-și exercita acest drept în plina măsură în vederea apărării poziției sale, or procedura în apel este o prelungire a examinării fondului cauzei, unde părțile pot prezenta probe și înainta demersuri, inclusiv și pentru efectuarea unei expertize.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației

prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Victor Ciolan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Victor Ciolan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul lui Victor Ciolan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan